

Rond halftien gingen wij dan naar huis. Op de hoek van het vissersplein, "de zwienemart", was er een spekkenwinkel. De specialiteit waren "Brugse spekken" Deze waren ongeveer anderhalve cm. in het vierkant en naar boven toe gewelfd. De buitenkant was heel hard en binnenin zat er een soort honingstroop.

Dan gingen wij het plein naar beneden langs de stoffenwinkel "Het blauw kasteel"

Langs de Bonenstraat waar mijn moeder geboren was tot aan de danszaal "'t Keuntje"; mijn moeder noemde dit "Bij Swansels"

Er waren jonge mannen bij die vonden dat het geen Zondag geweest was als ze niet twee of drie keer gevochten hadden.

Telkens de deur van "'t Keuntje" open vloog waaide er een golf muziek naar buiten.

Als er dan toevallig een Engelse wals gespeeld werd zag men de koppeltjes ritmisch op en neer deinen.

Dit Clair-Obscur is voor mij altijd één van de markantste herinneringen uit mijn jeugd gebleven. De fel verlichte danszaal, de Rosten achter zijn dampende frietketels verlicht door twee acetyleen lampen. Daarachter het zwarte gat van de vismarkt waar alleen ver weg tegen de achterstemuur een twinklend lichtje te zien was voor een Kruislieveheer in een glazen kast..

Het geeft een eigenaardig gevoel te bedenken dat die jongens en meisjes die toen op de drempel van het leven stonden, nu ofwel gestorven ofwel 90 jaar oud zijn.

Zo werd het, toen ik nog klein was, hoog tijd om naar huis te gaan. Anders kwam de straatnaaier of wat nog erger was "De Waternekke", één of ander verschrikkelijk zeemonster.

Zo eindigde de zondag met in het heel verre verschiet de volgende Zondag met hetzelfde ritueel.

Nog het Beeld van Paster Pype.

door **Freddy Dufait**

In zijn artikel in het februarinummer De Plate over het beeld van Paster Pype, inzake aanpassing in het rondom zichtbaar maken van het beeld, schrijft Nationaal Aalmoezenier Dirk Demaeght : "Of de heer Boury het kappen heeft uitgevoerd, of indien hij het in onderaanneming gaf aan een zekere Paul Perneel (°1954), zoals Wikipedia vermeldt, weet ik niet met zekerheid."

Ondanks de vermelding "Paul Perneel herwerkte het in 1988" in het boekje 'Oostende , stad in zicht' en op het bordje bij het standbeeld, is hij het niet zeker, en daarin heeft hij gelijk, wat ik ook altijd beaamde en zelfs reeds had meegedeeld voor verandering.

Volgend relaas na opzoekingen bij dhr. Roland Boury en kunstenaar Paul Perneel bracht voort:

"De rug van het beeld moest worden aangepast. Men deed beroep op kunstenaar August Michiels , die wegens veel werk dit niet kon uitvoeren. Op zoek naar een steenkapper kwam men door volksvertegenwoordiger Dries Claeys terecht bij Roland Boury, vooral bekend voor zijn arduin-en marmarbedrijf in zijn atelier en werkplaatsen in de Stuiverstraat. Het beeld werd naar daar overgebracht voor bijwerking van een rugmanteltje, in de volksmond genoemd 'een kontekletser'.

Dhr. Boury ontving zo'n manteltje als model van de huishoudster van wijlen Deken Loncke. Gehangen op een popmannequin diende dit model voor het kunstig uitkappen door steenkapper Boury zelf in de rug van het beeld. Nadien werd dit witsteen beeld met een kleurloos en vochtwerend product behandeld, tegen vochtigheid en erosie. Samen met zijn vrienden Prudent Lams en Roger Baert en twee stadswerklieden plaatste Roland Boury het in 1988 in een eerste plantsoen aan de Sint Petrus en Pauluskerk met een huldiging aan Paster Pype en zijn visserijschool in ons nu verdwenen Feest- en Cultuurpaleis." verhaalde Roland Boury, echtgenoot van Marie-Louise Dufait.

Een vriendelijk telefoontje met kunstenaar Paul Perneel liet weten dat hij niets met die veranderingsaanneming en uitvoering te doen heeft gehad.

Ere wie ere toekomt: Roland Boury, en dit in het boekje en op het standbeeldbordje !

Uiterst links twee personen van het Stadspersoneel, dan de twee vrienden van dhr. Boury (Prudent Lams en Roger Baert: in welke volgorde is voor deze personen niet gekend) en uiterst rechts de grafsteenkapper Boury zelf.